

Ali pa hoče kdo pomoči osiroteli Ukrajini? Zaman čaka odrešenja — nihče je ne pogleda:

A nitko ne bačit¹⁾,
tiljko²⁾ vorog, ščo smijet sja.

Samo sovražnik, tlačitelj jo gleda in se ji — smeje. To je pa Tarasu preveč, in ogorčen zagrozi:

Smij sja, ljutyj vraže!
Ta ne duže³⁾, bo⁴⁾ vse gine,
slava ne poljaže⁵⁾;
ne poljaže, a rozkaže
ščo⁶⁾ dijalosj⁷⁾ v sviti,
čija pravda, čija krivda,
a čiji mi diti.

Ako vse drugo preneha, slava nikdar! Zgodovina bo pričala o slavi Ukrajine. Sicer pa na svetu vse gine, vse mine, in tudi zasmehovanje sovražnikov; pokazalo se bo v zgodovini, kdo je imel prav, in kdo je bil krivičen, pokazalo se bo, čigavi otroci, čigava deca so Ukrajinci!

A kaj pomaga človeku, če se tolaži z upom, ko vidi, da vse nič ne izda, da ni skoraj pomoči, ker je gorje preveliko:

Skriz⁸⁾ na slavnoj Ukraini
ljudej u jarma zaprjagli
pani lukavi . . . ginut, ginut
u jarmah licarski⁹⁾ siny — — —

Brezsrčni, ničvredni „pani“ prodajajo židom, „svojim dobrim bratom“, kos za kosom nekdanj ljudskega imetja. Grozno je živeti v teh razmerah, v tej pustinji propadati,

vot sej pustyni propadat,
a šče pogannjše¹⁰⁾ na Vrainsi
divitis, plakat i — movčat.

- ¹⁾ Bačiti = gledati.
²⁾ Tiljko = le.
³⁾ Duže = zelo.
⁴⁾ Bo = zakaj, kajti.
⁵⁾ Poleže, izgine.
⁶⁾ Kar.
⁷⁾ Godilo.
⁸⁾ Skriz = skozi, povsod.
⁹⁾ Vitežki.
¹⁰⁾ Še hujše.

Gledati torej vse gorje rojakov, revežev, robov — sinov junaških vitezov, in ne moči pomagati; gledati, jokati in molčati — ne, tega ni mogel, in zato se je, kakor sam pravi, razjokal ter odšel zopet na tuje.

Toda tudi na tujem ni imel miru — da, njegovo srce se je še bolj vnelo za domovino. Tožilo se mu je po Ukrajini, in zato kliče „dumo“, muzo poezije z Ukrajine:

Prilitaj že s Ukrainy
edinyj mij¹⁾ družje,
moja dumo prečistaja,
virnaja družino!

Taras Ševčenko.

In v poslanici prosi Osnovjanenka, ukrajinskega pesnika, naj poje ljudstvu, ker ga rado posluša:

Spivaj že im, mij golube,
o Sič, o mogilej
— — — — —

¹⁾ Mij = moj.